Десь грають...

Музика проривалася крізь невиразний городський шум і знов тихшала. Тоді чувся тільки якийсь приглушений гомін, далі майже зовсім стихав і музика вже не чулася, а лише почувалася. Потім знову дужі акорди... і так довго-довго...

Ще тільки перші згуки, тремтючі та журливі, прилетіли у хатину Марти, як вона положила книжку, погасила лампу та, відчинивши вікно, сіла край нього. Так музику було ще краще чути.

Якраз навпроти був костьол, і його високі готичні бані 1 велично здіймались до зоряного неба. Місяць світив над хатиною, і його не було видно, але покрівля на костьолі блищала під промінням, наче срібна. Непорушно ясна була північна ніч. На цій вулиці було тихо, а музика чулась із другої, шумливої та гучної, та ніякий шум не міг покрити ті чудові владні звуки. Взагалі все робило таке вражіняя, немов десь був інший світ, чарівно-принадний.

Марті в цю мить здалося, що то грає у хвилину мрій, мрій розкішних і збутніх, щаслива людина, котра може встати і піти у ясну хату до людей, яких вона любить та які її люблять. Марта оглянулася навколо, думаючи, що от їй-то нікуди піти з малої темної хатинки, котра і при світлі неприязна та чужа; думаючи, що їй ні до кого піти, хіба на немилу працю до чужих людей...

Тій, що грає, напевно і у найважчих снах не верзлася така мізерна, невідрадна доля...

Місяць зайшов за хмаринку, і бані перестали блищати, але вулиця зоставалась уже така ж ясна. Коли-не-коли хто проходив, іноді проїздив, тільки все поспішаючись так, неприємно було зіворушати тишу задуманої вулиці...

Марта згадала ночі на Україні з глибоким живим небом та пахучим клечанням вишень у розцвіті, і від мовчазної тиші, від вічно непорушного сяєва їй стало холодно, стало ще самотніше при гадці, що з рідним краєм у неї нема вже нічого спільного і що туди, мабуть, нема і вороття...

Місяць видно проглянув. Готичні бані знову заблищали сріблом. Музика одразу увірвалася саме тоді, як на тихій вулиці розляглися дужі акорди. Марті здалося, що того, хто грав, одразу покликали. Рідний, любий голос до рідного, любого гурточка...